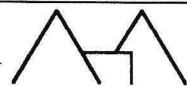

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

scouting
WOUW

Vijftig gouden scoutingjaren

Kenmerken van het spel van verkennen

In onderstaand stukje een aantal bijzondere kenmerken van het spel van verkennen. Kenmerken die binnen andere jeugdorganisaties niet worden aangetroffen. Wie geïnteresseerd is in dit onderwerp, kan er de 'Algemene map voor de cursusstaf van Scouting Nederland op naslaan. Voor de informatie in dit artikel werd ook uit deze map geput.

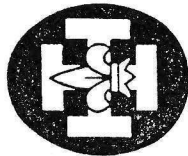
Wij, nuchtere Nederlanders, zijn zakelijk ingesteld, misschien missen we wel een beetje het gevoel voor romantiek. De meeste kinderen zijn wel gevoelig voor sprookjes en geromantiseerde verhalen.

Een ceremonie kan in een groep de saamhorigheid bevorderen. Het doel ervan is gezamenlijk tot uitdrukking brengen wat in ons leeft. Een ceremonie is eenvoudig, niet dwangmatig opgelegd, maar we moeten ons erbij betrokken voelen. Ceremoniën worden in onze groepen gehouden bij:

- een installatie
- het overvliegen van kabouters naar gidsen of van welpen naar verkenners
- bij een kampvuur
- een opening of sluiting van een opkomst.

Romantiek of sfeer zijn belangrijke zaken. Ze duiken steeds weer op. Een ceremonie moet zinvol zijn, geen voorstelling voor bezoekers. Er moet warmte van uitstralen.

Naast ceremoniën zijn er ook groepstradities, zoals een yell, bepaalde vaste evenementen, acties en gewoonten. Welke dat in de Wouwse groepen zijn, zult U in de navolgende artikelen aantreffen. Vaak zijn deze niet nadrukkelijk beschreven. Binnen Scouting worden ze als activiteiten ervaren die er gewoon bij horen.

»DE KATHOLIEKE VERKENNERS«

M.F.P. Verpaalen
HEEFT DE INLEIDINGSCURSUS VOOR

Welpenleiders
GEVOLGD EN AAN DE DAARIN GESTELDE EISCHEN VOLDAAN

DE HOOFDKWARTIERSCOMMISSARIS

VOOR WELPEN

NIJMEGEN, 18 Juni 1945

Om een groep te mogen 'draaien' stelt scouting als eis dat leiding over een volmacht beschikt. Deze volmacht is van M. Verpaalen, één van de welpenleiders van het eerste uur.

Het uniform

Het uniform is vaak onderwerp van gesprek geweest. Met name na de Tweede Wereldoorlog is het uniform ter discussie gekomen. Vragen als:

"Is een uniform meer dan een handig pakje?"

"Heeft het niet wat militairs?"

"Moet er uniforme kleding zijn voor alle leden van Scouting Nederland zoals bij het leger en de rijkspolitie?"

"Moet elke groep voor eigen clubkleding zorgen?" kwamen ter discussie.

Wij vinden van wel. Het uniform wordt gezien als een handig werkpak waaraan en waardoor de leden herkenbaar zijn. Het geeft aan dat ze zich bij de club hebben aangesloten. Bij andere verenigingen zoals voetbalclubs, tennisverenigingen, zwemclubs, ja noem ze maar op, worden uniformen als vanzelfsprekend beschouwd. Waarom zou Scouting zich schamen voor het dragen van uniformen?

Wet en belofte

Wet en belofte hebben in de geschiedenis van Scouting Nederland altijd een grote rol gespeeld. In de loop der jaren zijn de aanvankelijke wet en belofte door een moderne eigentijdse uitvoering vervangen. Wet en belofte stammen uit een tijd waarin er een bepaalde maatschappij visie was: netjes, fatsoenlijk, eerzaam burger (opvoeding tot alle christelijke en maatschappelijke deugden). De discussie over wet en belofte is sinds de start van scouting in 1910 niet meer opgehouden.

Waarde

We proberen een rode draad vast te houden. Een rode draad die iets met 'mens zijn' of 'volwassen worden' of met 'waarden en normen', of anders geformuleerd met de 'vorming van de persoonlijkheid' te maken heeft.

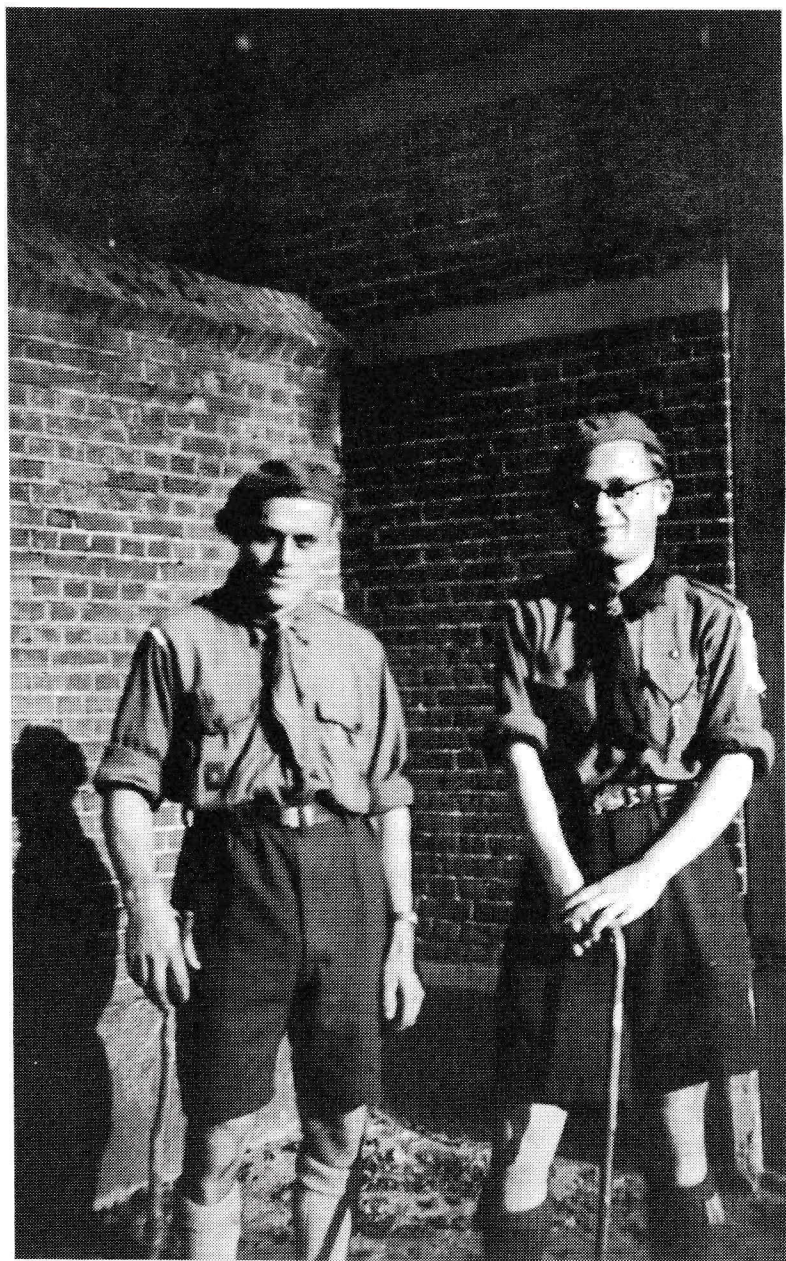
Voor iedereen die meedoet aan scouting functioneren wet en belofte als een herkenning van die rode draad.

Als je jezelf aansluit als lid van een scoutinggroep, merk je dat je toetreedt tot een groep met eigen spelregels. Daarmee maak je kennis. Een stukje daarvan vind je terug in de wet. Wie dat allemaal leuk vindt wil er echt bij horen en wordt geïnstalleerd en legt daarbij de belofte af. Deze belofte wordt nu anno 1996 meestal door de kinderen zelf samengesteld. Zij bepalen zelf wat ze willen beloven aan de hele groep. Kabouters beloven soms: 'Ik wil een echte kabouter zijn van de Jacinta-groep en samen met jullie plezier hebben in het kabouterspel'.

Wouw, augustus 1996.

Jeanne Hellemons-Elst

Kees van Zundert en Kees Goorden, twee verkennersleiders van het eerste uur. De foto moet rond 1946 gemaakt zijn. (Collectie A. van Dorst - Bosschenhoofd).

Deze uitgave werd mede mogelijk
door de financiële steun van de
Drankencentrale "Wouw" B.V.

